

βάβουνας ό, Νάξ. (Κορων.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἐραστῆς ὑπάνδρου γυναικός. Συνών. *καῦκος*.

βαβούνι τό, Νάξ. (Βόθρ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. *βαβούλι* καὶ *μαμούνι*.

Τὸ ἐντομον *κατσαρίδα*.

βαβούρα ἡ, (Ι) Βιθυν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαβὰ* καὶ τῆς καταλ. *-ούρα*. Πβ. *μαμούρα* κττ.

Γραῖα κυρτωμένη.

βαβούρα ἡ, (ΙΙ) Ἀστυπ. Θήρ. Ζάκ. Κάρπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύπρ. Μύκ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Σύμ. κ.ά. *βαούρα* Κάρπ. Κύπρ. κ.ά.

Λέξις πεποιημένη. Ἰδ. Κορ. ἔκδ. Ἰσοκρ. 2,161 καὶ ΣΞανθοῦδ. Ἐρωτόκρ. 517. Ὁ G Meyer Neugr. Stud. 4,15 τὴν θεωρεῖ Ρωμανικήν. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Δ 1007 (ἔκδ. ΣΞανθοῦδ.) κ.ά.

1) Κοσμοβοή, ὄγλοβοή, τύρβη, θόρυβος ἐνθ' ἄν.: *Ἦτανε κόσμος μαζωμένος καὶ κἀνανε πολλὴ βαβούρα Μάν. Μαζεύτηνα καὶ κἀνανε βαβούρα αὐτόθ. Ἀκουόταν ἡ καθημερινὴ βαβούρα Κέρκ. Βαβούρα γάνου δὲ κωπέλλια καὶ δὲ γροικῶ Κρήτ. Πολλὴ βαβούρα κἀνετε καὶ δὲν ξεκαθαρίζω δὲ μου λέει (δὲν ἀκούω τί μου λέγει) αὐτόθ. Ἐδεῖ μεάλην βαβούραν ἔς ἐκεῖνο τὸ σπῖτιν Κύπρ. Ἐδεῖ πολ-λὴν βαβούραν ὁ καφενὲς αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. ἐνθ' ἄν. «μετὴ βαβούρα τὴν πολλὴ καὶ χτύπους τῶν ἀρμάτω | ἐγροίκησ' ὁ Ρωτόκριτος, γιατί δὲν ἐκοιμᾶτο». Συνών. *βαβουρανιά*.*

β) Βόμβος, ζάλη, σύγχυσις Μύκ. Πελοπν. (Μάν.) κ.ά.: Τὸ κεφάλι μου ἔχει βαβούρα Μάν. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Β 1786 «ἡ κοπανιὰ μέσ' τσ' ὀμυαλοὺς βαβούρα τῶς ἐφῆκε».

2) Ἐνόχλησις, συμφορὰ ἰδίως ἢ ἐκ βασκανίας προσερχομένη Κάρπ.: *Βαούρα καὶ κακομοιριά μᾶς ἤῤε. Κακὴ βαούρα, κακὸν ἐμμάτι.*

βαβουρανιά ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαβούρα* (ΙΙ).

Βαβούρα (ΙΙ) 1, ὁ ἰδ.: *Τὰ κωπέλλια κἀνουνε βαβουρανιά. Ἦτιονε ἐκεῖα πολὺς κόσμος κ' ἔκανε μιὰ βαβουρανιά ποῦ δὲ λέγεται.*

βαβουριάζω Βιθυν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαβούρα* (Ι).

1) Κυρτοῦμαι ὑπὸ τοῦ γήρατος. Ἡ μετοχ. *βαβουρι-μένος* λέγεται ἐπὶ ἀσθενοῦς. Συνών. *καμπουριάζω*.

2) Συστέλλομαι ὑπὸ τοῦ ψύχους.

βαβουρίδα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαβούρα* (ΙΙ) καὶ τῆς καταλ. *-ίδα*.

Κνησμὸς ἰδίᾳ ἔνεκα φθειριάσεως. Συνών. *ἀναβαβουρίδα*, *ἀνακαψίδα* Β 2, *φαγούρα*.

βαβουρίζω Θήρ. Κρήτ. Πελοπν. (Αἴγ. Κορινθ.) κ.ά. *βαουρίζω* Κύπρ. *παουρίζω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαβούρα* (ΙΙ). Ἡ λ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Β 957 (ἔκδ. ΣΞανθοῦδ.)

1) Παράγω βόμβον, βομβῶ, ἡχῶ Θήρ. Κρήτ. κ.ά.: *Βαβουρίζουνε οἱ μέλισσες Κρήτ. Μιὰ μυῖγα βαβουρίζει ἔς τ' ἀφιά μου αὐτόθ. Βαβουρίζει τὸ κεφάλι μου - τὸ κορμί μου (τὸ περιέχον ἀντὶ τοῦ περιεχομένου, δηλ. οἱ ψεῖρες τοῦ κεφαλοῦ μου κτλ.)* Θήρ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. ἐνθ' ἄν. «θωρῶ κ' ἐμαζωχτήκετε καὶ βαβουρίζετ' ὅλοι». 2) Βοῶ, κραυγάζω, φωνάζω Κύπρ. Πελοπν. (Αἴγ. Κορινθ.): *Ἐβαβούριζα οὐλὴ νύχτα σὰ σκυλλί ἀπ' τοὺς πόνοους Αἴγ. Σὰν τὴ*

σκύλλα ἐβαβούριζε Κορινθ. β) Μετβ. διαδίδω τι, κοινο-λογῶ Σύμ.: *Ἐβαβούρισέν τα.* 3) Ὠρύομαι, ἐπὶ κυνός, ἀλώπεκος κττ. Κύπρ. 4) Ὑλακτῶ Κύπρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαβίζω* 1.

βαβουρομέλισσα ἡ, Νάξ. (Βόθρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαβούρα* καὶ *μέλισσα*.

1) Ἀγρία μέλισσα. 2) Μετων. ὀκνηρὰ γυνή.

βαβουτσικάριος ό, ἀμάρτ. Πληθ. *βαβουτσ'καραιῖοι* Μακεδ. (Καστορ. Καταφύγ. Σιάτ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. *βαβουτσικάριος* = ἐφιάλτης.

Πληθ., μετημφιεσμένοι με περικεφαλαίας ἄνευ προσω-πίδων.

Βαβυλῶνα ἡ, Κάρπ. Κύπρ. Λέσβ. κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 491 *Βαβυῶνα* Βιθυν. (Κατιρ.) *Βαβυλῶνας* ό, Κύπρ. *Βαβυλώνι* τό, Ἰων. (Σόκ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. τοπων. *Βαβυλών*. Τὸ ἀρσεν. *Βαβυ-λῶνας* καὶ τὸ οὐδ. *Βαβυλώνι* ἐκ τῆς ἐπελθούσης λή-θης τοῦ ἀρχικοῦ ὀνόματος.

Ἡ λέξις ἀναφέρεται πολλάκις εἰς ὄρκους καὶ ἕσματα ὡς τι ὄνομα ἱερὸν (διότι συχνάκις ἀκούεται ἐν τῇ ἐκκλη-σιαστικῇ γλώσσῃ) ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Μὰ τὴ Βαβυλῶνα!* (ὄρκος) Κάρπ. — Λεξ. Βλαστ. || Ἄσμ.

Ὁχι, μὰ τὸν ἀρχάγγελο καὶ μὰ τὴν Βαβυλῶνα,
μὰ τὸ σπαθὶ ποῦ τζώνομαι, ἐν εἴμαι παντρεμ-μένος
Κάρπ.

Κυρά, γαῖρὸ σὶ φέραμι ἀπὸν τὴ Βαβυλῶνα

Λέσβ.

Μέσα ἔς τὴ μέση τοῦ γυαλοῦ, μέσα ἔς τὴ Βαβυλῶνα
Κύπρ.

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τοῦ γυαλοῦ κάτω ἔς τὴ Βαβυλῶνα
αὐτόθ.

Προξένεια ἐν' ποῦ τοὺς ἤρτασιν ἀπὸν τὸν Βαβυλῶνα
Κύπρ.

Νὰ ῥθῇ τ' ἀθάνατο νερὸ ἀπὸ τὸ Βαβυλώνι
Σόκ.

βαβυλωνία ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. γεωγραφικοῦ ὄν. *Βαβυλών*.

Σύγχυσις: *Φωνάζουν ὅλοι μαζὶ καὶ γίνεται σωστὴ βαβυ-λωνία. Σπίτι εἶν' ἐδῶ γιὰ βαβυλωνία;* Συνών. *χάβρα*.

βάβω ἡ, Ἄνδρ. Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Εὐβ. Ἡπ. (Πρέβ. κ.ά.) Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 412 καὶ 413 *βάβω* Εὐβ. (Στρόπον) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Εὐρυταν. Τρι-χων. Φθιώτ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ μεταγν. κυρίου ὄν. *Βαυβώ*. Πβ. ΝΠολίτ. Μελέτ. 1,55 «ἡ Βαυβώ... ἀναφέρεται ὑπὸ μεταγενεστέρων μυθογράφων ὡς γραῖα διασκεδάσασα δι' ἀστεϊσμῶν τὴν θλίψιν τῆς θεᾶς Δήμητρος». Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου πιθανῶς κατὰ τὸ συνών. *μπάμπω*.

1) Γραῖα Ἡπ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων. Φθιώτ.) κ.ά.: *Τότε φανερώθηκε μιὰ βάβω ἔς τὸ βασιλεῖα καὶ τοῦ εἶπε (ἐκ παραμυθ.) Ἡπ. Γραῖα βάβω (σχωπτικῶς περὶ γυναικὸς γραίας) Κεφαλλ. || Παροιμ. Τὸ χωρὶο καίεται κ' ἡ βάβω λούζεται (ἐπὶ τοῦ ἀσχολουμένου ἐν ὥρᾳ κινδύνου ἢ ἄλλης σοβαρᾶς περιστάσεως καὶ ἀνάγκης εἰς πράγματα μὴ ἐπείγοντα) Ἡπ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἡπ. (Ἄρτ. Ἰωάνν.), ὑπὸ δὲ τὸν τύπ. τῆς *Βάβως* ἡ γούρνα Παξ. 2) Προμήτωρ Ἄνδρ. Εὐβ. (Στρόπον. κ.ά.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. Στερελλ. (Ἀράχ. Εὐρυταν.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαβὰ* 1. 3) Θεῖα Ἡπ.*

